

TYGODNIK SALWATORSKI

12.02.2017 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 7 (1155) ● Rok 24

IDŹCIE I GŁOŚCIE

fot. K. Bar

Ołtarz w Kaplicy Sióstr Opieki Społecznej św. Antoniego w Korbielowie

W numerze:

- *III Sobór Konstantynopolitański • Super Ferie u Sióstr Antoninek! •*
- *Nominacje w Archidiecezji • Wróżbiarstwo i magia • DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM • „Brat, przyjaciel, papież” • Bł. Jordan z Saksonii •*

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Mikołaj[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Mikołaj, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

W niedzielę (12.02) kończą się ferie zimowe dla dzieci z naszego województwa. W ciągu dwóch tygodni dzieci i młodzież z naszego regionu wypoczywały, aby nabrać siły przed kolejnym semestrem nauki. W tygodniku pozwoliłem sobie przedstawić relacje z mojego pobytu w Korbielowie u siostr Antoninek, gdzie od kilku lat spędzam z dziećmi przerwę zimową.

Dla dorosłych pierwszy kwartał to okres rozliczeń podatkowych. Warto przypomnieć, że każdy podatnik ma prawo przekazać w zeznaniu rocznym PIT 1% podatku należnego wybranej przez siebie organizacji pożytku publicznego. W roku 2010 fiskus przekazał organizacjom pozarządowym ponad 357 milionów złotych. Ponieważ coraz więcej podatników przekazuje swój 1%, w rozliczeniach za 2015 rok kwota ta urosła prawie dwukrotnie do 617,5 mln zł, jednak kwota ta stanowi 0,76% należnego podatku dochodowego, czyli około 200 mln zł mogłoby zostać przekazane "trzeciemu sektorowi". Trzeci sektor to określenie stosowane na ogół organizacji pozarządowych. Określenie to wywodzi się z teorii podziału nowoczesnego państwa na trzy główne sektory: państwowy, rynkowy oraz organizacji non-profit, działających pro publico bono, ale jednocześnie niezwiązanych instytucjonalnie z administracją publiczną. Uważam za bardzo ważne wspieranie niezależnych instytucji dla serdecznie zachęcam Państwo do przekazywania organizacjom pożytku publicznego 1% podatku.

W numerze przedstawiamy pierwsze nominacje nowego Metropolity Krakowskiego. Arcybiskup Marek Jędraszewski mianował wikariuszy generalnych, moderatora oraz kanclerza krakowskiej kurii.

W cyklu święci tym razem Pani Jadwiga Konstantynowicz pisze o Błogosławionym Jordanie z Saksonii zakonniku, prezbiterze i dominikaninie, który przejął kierowanie zakonem po śmierci Św. Dominika.

Ponadto, ksiądz Tomasz pisze o kolejnym soborze, tym razem sobór konstantynopolitański III (zwany również Soborem in Trullo I 680 – 681). Na prośbę naszych czytelników, którzy poprosili nas o komentarz odnośnie do „wroźbiarstwa i magii” w kontekście informacji zamieszczonej w nr 5 Tygodnika Salwatorskiego z 29 stycznia br. w dziale “Kraków według Felicji”, zamieszczamy artykuł Jana Deskura na ten temat. Anna Urbańczyk o XVII dniu Islamu w Kościele katolickim w Polsce, który miał miejsce 31 stycznia. Hasło tegorocznych dni brzmiało: „Chrześcijananie i muzułmanie: ad-resaci i narzędzia Bożego miłosierdzia”.

Redaktor Prowadzący
Krzysztof Bar

III Sobór Konstantynopolitański

Przyczyny:

Kwestia dwóch natur w jednej osobie Jezusa Chrystusa, co zdefiniowano na Soborze Chalcedońskim nie załatwiała jednak ostatecznie wszystkich z tym związanych spraw. Reperkusje takiego właśnie mówienia o osobie Chrystusa wybrzmiały w postaci pytań o choćby o świadomość i wolę Jezusa. Czy jest jedna czy też może dwie – Boska i ludzka? Dlatego ponad dwieście lat po Soborze Chalcedońskim zebrał się w roku 680 Sobór Konstantynopolitański III, który postanowił uporządkować zagadnienia wynikające bezpośrednio z dwoistości natur w Jezusie Chrystusie

Przebieg:

Oświadczono zatem, że Jezus miał wolę zarówno ludzką, która towarzyszyła jego naturze ludzkiej, jak i boską, towarzyszącą jego boskiej naturze. Zastrzeżono także, że te dwie wole w żadnym wypadku nie są sobie przeciwne, ale wola ludzka Jezusa w pełni zgadza się i jest posłuszna Jego boskiej woli. W ten sposób osiągnięto sytuację, gdzie teologicznie dało się wyjaśnić cierpienie Jezusa jako solidarność z cierpiącą ludzkością. Mniej niezrozumiałe stały się także niektóre reakcje Jezusa, jak na przykład ta, dotycząca prośby do Ojca skierowanej w Ogroju o zabranie kielicha męki. Inna sytuacja to swoisty płacz bezradności i smutku Jezusa nad grobem Jezusa, czy zasnęcie w czasie burzy na Jeziorze Galilejskim. Były to prostu zwyczajne,

ludzkie reakcje Jezusa na pewne wydarzenia. Te jednak reakcje w niczym nie sprzeciwiały się Jego boskiej naturze.

Konsekwencje:

Na Soborze potępiono wyznawców tzw. monoteletyzmu (pogląd, wedle którego Jezus miał tylko jedną wolę). Co ciekawe, wśród potępionych specjalnym dekretem znalazł się...papież Honoriusz. W dwóch listach do Sergiusza, patriarchy konstantynopolitańskiego, poparł jego nauczanie, które było utrzymane w duchu monoteletyzmu. Ten błąd zostanie zresztą przywołany podczas Soboru Watykańskiego I w roku 1870 w czasie debaty o nieomyślności papieża. Według opinii sporej liczby historyków papież Honoriusz prezentował w listach do Sergiusza własne opinie, nie prezentując tego jako nauczanie Kościoła. Wśród potępionych monoteletów znaleźli się także: patriarcha Sergiusz, trzech inni biskupi Konstantynopola, biskup Cyryl z Aleksandrii oraz Makriusz z Antiochii. Najbardziej kontrowersyjne okazało się jednak potępienie biskupa Rzymu, co było rzeczą nie mającą precedensu. Co ciekawe, w pierwszym tysiącleciu biskup Rzymu zawsze w swych teologicznych rozważaniach dochodził w tego typu sytuacjach do prawidłowego nauczania Kościoła. Tym razem stało się zdaniem ojców soborowych inaczej.

opr. ks. Tomasz Gędek

Super Ferie u Sióstr Antoninek!

W tym roku po raz kolejny miałem możliwość spędzić ferie zimowe w domu rekolekcyjnym prowadzonym przez siostry Opieki Społecznej pod wezwaniem św. Antoniego w Korbielowie.

Korbielów to kameralna wioska położona na krańcu południa Polski, na zboczach masywu góry Pilsko (1557m n.p.m.) w Beskidzie Wysokim (Żywieckim). Atrakcją miejscowości Korbielów jest sieć tras narciarskich i wyciągów i różnorodność szlaków górskich. Trasy i wyciągi narciarskie należą do najwyższych położonych i najbardziej zróżnicowanych w Polsce. Bardzo dobre warunki śniegowe i unikalny mikroklimat sprawia, że Pilsko jest jedną z ostatnich stacji narciarskich w kraju, w której jeździ się na naturalnym śniegu. Mankamentem są na pewno zaniedbania inwestycyjne. Ci, co jeździli na Pilsko w latach 80., w niewielkim stopniu odczuwają zmiany na terenie ośrodka.

Słów kilka o ss. Antoninkach. Zgromadzenie Sióstr Opieki Społecznej św. Antoniego należy do rodziny franciszkańskiej. Jest oparte na regule Trzeciego Zakonu Regularnego św. Franciszka z Asyżu i agregowane (włączone) do Pierwszego Zakonu Braci Mniejszych. Od roku 1991 Zgromadzenie jest Instytutem Życia Konsekwentnego na prawie papieskim (zatwierdzonym przez papieża). Formacja zakonna obejmuje roczny postulat, dwuletni nowicjat i juniorat trwający pięć lat.

Zgromadzenie powstało w 1933 roku. Założone przez s. Innocentę Katarzynę Rządką z Mirkowa, oddane zostało pod szczególną opiekę Najświętszej Maryi Pannie Niepokalanie Poczętej. Głównym patronem jest św. Antoni Padewski. Celem zgromadzenia jest chwała Boża i uświęcenie Sióstr przez realizację ewangelicznego prawa miłości. Siostry, wiernie naśladując Chrystusa, mają się poświęcać wszelkim posługom wobec potrzebujących

oraz innym pracom dla dobra Kościoła. W pierwszym rzędzie Siostry otaczają opieką biedne rodziny oraz pielęgnują osoby samotne i chore w ich mieszkaniach. Prowadzą kuchnie dla ubogich i roznoszą posiłki niepełnosprawnym i chorym. Pełnią też swoją misję jako pielęgniarki, podejmując także pracę w domach opieki i szpitalach. Prowadzą przedszkola, pracują jako katechetki, oraz w duszpasterstwie parafialnym jako organistki, zakrystianki i gospodynie na plebaniach. Pracując w domach obsługujących pątników, siostry służą także pielgrzymom.

Obecnie Zgromadzenie pracuje w dziesięciu domach i placówkach w Polsce i trzech we Włoszech.

Ciekawi Państwa zapewne skąd siostry Antoniki znalazły się w Korbielowie. Historia jest interesująca i warta opowiedzenia. W 1926 r. w korbielowskiej wsi, w wili „Jasna” (budynek, gdzie obecnie mieszkają siostry) zamieszkali państwo Matuszkowie. Nie udało mi się ustalić, na razie kim owi Matuszykowie byli, ale na pewno, jak na ówczesne warunki, byli to ludzie zamożni i bardzo oddani działalności społecznej. Z opowieści lokalnych mieszkańców można się dowiedzieć, że Pani Matuszkowa bardzo angażowała się pomoc lokalnej społeczności. Z ich też inicjatywy w dniu 19 czerwca 1931 r. mieszkańcy Korbielowa rozpoczęli wykopy pod fundamenty nowego kościoła. Z kroniki budowy kościoła w Korbielowie, wiemy, że przy budowie zaangażowana była cała wieś, a prace trwały cztery lata. Ich uwieńczeniem była uroczystość poświęcenia świątyni pod wezwaniem NMP Królowej Aniołów w dniu 15 sierpnia 1936 roku. Początkowo posługę duszpasterską pełnili w niej dojeżdżający kapłani z Jeleśni, a później Krzyżowej. Cały czas jednak mieszkańcy czynili starania o swojego stałego kapłana. W roku 1958 przybyli do Korbielowa Dominikanie i swoją posługę duszpasterską sprawują po dziś dzień.

Wracając do państwa Matuszków i siostr Antoninek - jak udało mi się ustalić - pani Matuszkowa po stracie syna chciała, aby jej willa w Korbielowie służyła ludziom, tak jak ona czyniła to za życia. Jednocześnie, była służącą Matuszków, która pracowała dla nich wcześniej kiedy Ci mieszkali w Krakowie, wstąpiła do zakonu siostr Opieki Społecznej pod wezwaniem św. Antoniego. Pani pozostawała ze sobą w kontakcie i wspólnie uzgodniły, że po śmierci właścicielki willą i okolicznymi mieszkańcami powinny opiekować się siostry zakonne.

Przez wiele lat w willi „Jasna” mieszkały tylko dwie zakonnice; jedna pracowała jako pielęgniarka i niosła pomoc okolicznym mieszkańcom w razie potrzeby, druga była katechetką. Obecnie w willi „Jasna” mieści się dom rekolekcyjny, prowadzony przez siostry: Joannę, Celestynę i Marię Magdalenę.

Ja miałem tam, po raz kolejny, przyjemność spędzać ferie z rodziną i przyjaciółmi. Na miejscu spędziliśmy pierwszy tydzień ferii, dzieci codziennie miały zajęcia na nartach z Panią Olą, dorośli mogli w tym czasie samodzielnie poszusować. Siostry oprócz dachu nad głową zapewniały nam doskonałe posiłki oraz pomoc wszelaką, za co bardzo serdecznie pragnę im podziękować.

BAR

Nominacje w Archidiecezji

Metropolita krakowski mianował wikariuszy generalnych, moderatora oraz kanclerza krakowskiej kurii.

Wikariuszami generalnymi zostali bp Jan Szko-
doń, bp Grzegorz Ryś i bp Damian Muskus - otrzy-
mali oni od biskupa diecezjalnego delegowaną wła-
dzę wykonawczą.

Metropolita mianował również bp. Jana Szko-
donia moderatorem krakowskiej kurii. Zgodnie z Ko-
deksem Prawa Kanonicznego, moderator kurii jest
odpowiedzialny za koordynowanie załatwianych w
kurii spraw administracyjnych. Czuwa on także nad
tym, aby pozostali pracownicy kurii właściwie wy-
pełniali swoje funkcje.

Nowym kanclerzem kurii został ks. Tomasz Szop-
pa. Dotychczasowy kanclerz, ks. Piotr Majer, podej-
muje pracę akademicką na Wydziale Prawa Kano-
nicznego Uniwersytetu Jana Pawła II, gdzie otrzymał
stanowisko profesora nadzwyczajnego. Jednocześnie
będzie pełnił funkcję delegata arcybiskupa krakow-
skiego ds. sakramentalnych.

Nowy kanclerz krakowskiej kurii urodził się w Pro-
szowicach (diecezja kielecka) w 1974 roku. W 1988 r.
wraz z rodzicami i siostrą przeprowadził się do Kra-
kowa i zamieszkał na terenie parafii św. Maksymi-
liana Marii Kolbego. W latach 1989-1993 uczęszczał
do V Liceum Ogólnokształcącego im. Augusta Wit-
kowskiego w Krakowie. Po maturze rozpoczął stu-
dia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim, któ-
re ukończył w 1998 roku. W 1997 r. w ramach pro-
gramu Tempus-Erasmus studiował na uniwersyte-
cie Paris Ouest Nanterre La Défense w Paryżu. W la-
tach 1998-2001 odbył aplikację sędziowską przy Są-
dzie Apelacyjnym w Krakowie i zakończył ją egzami-
nem sędziowskim. Równolegle z odbywaniem apli-
kacji pracował w kancelarii adwokackiej prof. Elżbie-
ty Traple w Krakowie.

W 2001 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Du-
chownego w Krakowie i rozpoczął studia teologicz-
ne na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.
Święcenia kapłańskie przyjął w 2006 r. z rąk kard.
Stanisława Dziwisza. W latach 2006-2008 był wika-
riuszem parafii Zesłania Ducha Świętego w Krako-
wie. Od 2006 do 2011 r. pracował jako konsultant
ds. prawnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie.
W latach 2006-2009 studiował prawo kanoniczne na
Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od
2011 r. pełnił funkcję sekretarza i kapelana kard. Sta-
nisława Dziwisza.

Ks. Piotr Stadnicki
www.diecezja.pl

Wróżbiarstwo i magia

W nr 5 Tygodnika Salwatorskiego z 29 stycznia br. zamieściliśmy w dziale "Kraków według Felicji" wiadomość o śmierci wróżki krakowskiej. Bardzo dziękujemy naszym Czytelnikom, którzy zwrócili nam uwagę, że w czasopiśmie katolickim, jeżeli taka informacja w ogóle się ukazuje, to powinna zostać opatrzona komentarzem. Najlepszy z nich zawarty jest w Katechizmie Kościoła Katolickiego. W części poświęconej dziesięciu przykazaniom, omawiając 1. przykazanie Dekalogu: „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną!” w trzech punktach bezpośrednio odnosi się on do „wróżbiarstwa i magii”.

Fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego, II wydanie poprawione, Pallottinum 2009, s. 496-7

„Wróżbiarstwo i magia

2115 Bóg może objawić przyszłość swoim prorokom lub innym świętym. Jednak właściwa postawa chrześcijańska polega na ufnyim powierzeniu się Opatrzności w tym, co dotyczy przyszłości, i na odrzuceniu wszelkiej niezdrowej ciekawości w tym względzie. Nieprzewidywanie może stanowić brak odpowiedzialności.

2116 Należy odrzucić wszystkie formy wróżbiarstwa: odwoływanie się do Szatana lub demonów, wywoływanie zmarłych lub inne praktyki mające rzekomo odsłaniać przyszłość. Korzystanie z horoskopów, astrologia, chiromancja, wyjaśnianie przepowiedni i wróżb, zjawiska jasnowidztwa, posługiwanie się medium są przejawami chęci panowania nad czasem, nad historią i wreszcie nad ludźmi, a jednocześnie pragnieniem zjednania sobie tajemnych mocy. Praktyki te są sprzeczne ze czcią i szacunkiem - połączonym z miłąjącą bojaźnią - które należą się jedynie Bogu.

2117 Wszystkie praktyki magii lub czarów przez które dąży się do opanowania tajemnych sił, by posługiwać się nimi i osiągać nadnaturalną władzę nad bliźnim – nawet w celu zapewnienia mu zdrowia - są w poważnej sprzeczności z cnotą religijności. Praktyki te należy potępić tym bardziej wtedy, gdy towarzyszy im intencja zaszkodzenia drugiemu człowiekowi lub uciekanie się do interwencji demonów. Zasługuje również na naganę noszenie amuletów. Spirytyzm często pociąga za sobą praktyki wróżbiarskie lub magiczne. Dlatego też Kościół upomina wiernych, by wystrzegali się go. Uciekanie się do tak zwanych tradycyjnych praktyk medycznych nie usprawiedliwia wzywania złych mocy ani wykorzystywania łatwowierności drugiego człowieka.”

Przepraszamy wszystkich, którzy poculi się oburzeni i zbulwersowani. Pragniemy naprawić nasz błąd i uświadomić Czytelnikom jak ważny i niebezpieczny jest to temat. Kościół zdecydowanie przestrzega, ponieważ zna możliwe konsekwencje stosowania tych praktyk. I robi to już od kilku tysięcy lat. W Księdze Powtórzonego Prawa (18, 9-14) jest bowiem napisane:

„Kulty potępione - Gdy ty wejdiesz do kraju, który ci daje Pan, Bóg twój, nie ucz się popełniania tych samych obrzydliwości jak tamte narody. Nie znajdzie się pośród ciebie nikt, kto by przeprowadzał przez ogień swego syna lub córkę, uprawiał wróżby, gusła, przepowiednie i czary; nikt, kto by uprawiał zaklęcia, pytał duchów i widma, zwracał się do umarłych. Obrzydliwy jest bowiem dla Pana każdy, kto to czyni. Z powodu tych obrzydliwości wypędza ich Pan, Bóg twój, sprzed twego oblicza. Ty całkowicie pozostaniesz przy Panu, Bogu swoim. Te narody bowiem, które ty wydziedziczysz, słuchały wróżbitów i wywołujących umarłych. Lecz tobie nie pozwala na to Pan, Bóg twój.”¹

W książce siostry Emmanuel Maillard „Ukryte Dzieciątko z Medjugorie. Świadectwa łask” wydanej przez Wydawnictwo Księży Marianów w rozdziale „Moja przyszłość w gwiazdach?” znalazłem historię, która wyjaśniła mi wiele wątpliwości związanych z tą problematyką. Dlatego poniżej przedstawiam jej streszczenie. Bohaterką jest młoda Francuzka, która chciała sprowadzać z Indii wyroby artystyczne. Tamtejszy minister wymagał, żeby sprawdzić czy to przedsięwzięcie jest zapisane w jej gwiazdach. Jeśli nie, lepiej od razu od niego odstąpić. Poszedł z nią do astrologa, który znalazł jej „księgę życia”. Twierdził, że była ona napisana już dawno i czekała na nią. Opisywał trafnie wydarzenia z jej przeszłości, sytuację rodzinną, najbardziej osobiste chwile. Każde wydarzenie tłumaczył położeniem gwiazd, dając do zrozumienia, że bieg jej życia tylko od tego zależał. Dziewczyna wyznaje w tym opowiadaniu: „Czułam się z każdą chwilą gorzej. Mężczyzna przeszywał mnie metalicznym wzrokiem. Nie było w nim odrobiny ciepła, wręcz przeciwnie - była brzydota, jaką daje błysk nienawiści w oczach.” W pewnym momencie nie wytrzymała i wyszła, ale zdała sobie sprawę, że nie była już tą samą osobą. Nie mogła się uspokoić. Píše, że astrolog „wstrzyknął mi potężną dawkę trucizny i w moim najgłębszym wnętrzu pojawił się lęk (...) uczynił ze mnie sierotę. Straciłam Ojca. Przedtem wierzyłam w Niego, w mojego Stworzyciela, moje źródło, korzenie, pochodzenie. Wierzyłam, że stworzył mnie z miłości. Wierzyłam, że trzymał świat w swoich rękach i że miłość będzie miała ostatnie słowo. Wiedziałam, że w Nim jest moje prawdziwe mieszkanie.” Po tej wizycie okazało się, „że nic takiego nie istnieje, że życie jest serią całkowicie bezosobowych, astronomicznych zdarzeń. Ujrzałam siebie zależną od tych gwiazd, o których nic nie wiedziałam, wielkich, zimnych, dalekich i niedostępnych, i dreszcz przeleciał mi po plecach. Mężczyzna opowiadał o moim przeszłym życiu, łącząc je z gwiazdami; w jaki więc sposób moja przyszłość może się zdecydować w wolności mojego serca? Nałożył na mnie jarzmo, które mnie przerażało. Buntowałam się.

¹ <http://www.biblijni.pl/Pwt,18,9-14>

Nie chciałam go, ale czułam, że nie mam już wyboru. Zostałam uwięziona w fatalizmie.”

Po powrocie do Francji z dnia na dzień była w coraz gorszym stanie psychicznym. „Ukryty rak niszczył we mnie nadzieję. Pojawiły się dziwne objawy. Na przykład budziłam się w nocy i zaczynałam wymawiać słowa pełne nienawiści przeciw tej czy innej osobie, bez powodu. Straciłam apetyt i zaczęłam słabnąć. Serce przygniatało trudne do opisanego cierpienie, stawalo się ono nie do zniesienia w zastygłej ciszy nocy. Po dziewięciu miesiącach takiego stanu doszłam do linii demarkacyjnej, która oddziela życie i śmierć; w moim umyśle zrodziła się myśl o samobójstwie”.

Planowała zakończyć swoje życie, ale została w cudowny sposób uratowana przez egzorcysty i postanowiła już więcej nie robić podobnych głupstw. Później osoba, która pomogła ją uratować wyjaśniła jej na czym polega wróżbiarstwo i dlaczego tylu ludzi chodzi „do astrologów i wpadają potem w depresję, mają obsesje i myśli samobójcze”. Astrologowi informacje

przekazuje szatan, który „zna przeszłość, jest aniołem, to łatwe dla niego. Nie zna twojej przeszłości, ale jest bardzo inteligentny i może domyślać się pewnych rzeczy, biorąc pod uwagę przeszłość i teraźniejszość. To co ci powiedział, to fałsz. Jego słowa są słowami śmierci, prowadzącymi do śmierci. Jego planem było wewnętrzne zabicie cię. Rzucił na ciebie swoim słowem urok i przestałaś być wolna. Chrystus złamał twoje więzy, gdy wezwaliśmy Jego imienia i mocy Jego najdroższej Krwi nad tobą.”

Bohaterka tej historii po swoim uwolnieniu pisze: „tej nocy spałam jak nowo narodzona na sercu matki, a od następnego dnia rozpoczęło się moje nowe życie. Byłam tak szczęśliwa, że na ulicach Paryża podskakiwałam z radości na siedzeniu mojego skutera. Jezus stał się moim najlepszym przyjacielem, zwracałam się do Niego z każdą najmniejszą sprawą, o wszystko Go pytałam, a On mnie prowadził.”

Jan Deskur

DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM

31 Stycznia obchodziliśmy w Kościele Krakowskim XVII Dzień Islamu. (Wszystkich czytelników przepraszam za błąd w dacie w moim poprzednim tekście). W obecnym czasie obaw przed terroryzmem, nabrzmiałego problemu uchodźców, z których tak wielu jest muzułmanami, sprawa poznania i dialogu z islamem nabiera szczególnej aktualności.

Obchody rozpoczęło nabożeństwo Słowa Bożego w kościele OO. Franciszkanów, poprowadzone przez ks. biskupa Grzegorza Rysia. On też wygłosił homilię. Wychoząc od odczytanej Ewangelii o powołaniu Lewiego, zwrócił uwagę na sposób działania Jezusa, który nie wypominał Lewiemu jego grzechów, nie mówił, że musi się nawrócić, powiedział tylko do niego: *Pójdź za Mną*, a owocem tego było całkowita przemiana Lewiego. Jezus leczył wiarą w dobro w człowieku, swoją bezinteresowną miłością i przyjaźnią. I my, chrześcijanie i muzułmanie, wierzymy w Boga miłosiernego. Trzeba, byśmy szli za Nim, takim jakim Go poznajemy. Zbliżając się do Boga, zbliżamy się do siebie nawzajem i to jest dla nas szansą. Nie przyniesie uleczenia wpatrywanie się w trudną przeszłość wzajemnych relacji, ale naśladowanie Boga w Jego miłosierdziu. Już w Starym Testamencie znajdujemy u proroka Ozeasza słowa: *chcę raczej miłosierdzia niż ofiary*. Bóg wierzy w dobro w człowieku i trzeba Go w tym naśladować. Św. Jan Kanty wierzył mocno, że tym, co może złamać i nawrócić najbardziej zatwardziałego grzesznika jest dawanie jałmużny.

Po modlitwie wiernych zabrał głos biskup Kościoła Chaldejskiego (jeden z najstarszych wschodnich obrządków Kościoła Katolickiego) z Kurdystanu Rabban al-Qas. Mówił o dramacie milionów ofiar wojny na tamtym terenie, a także założonej przez siebie szkole, gdzie dzieci muzułmańskie i chrześcijańskie, różnych obrządków, uczą się żyć w pokoju. Prosił o modlitwę i wsparcie, by najstarsze wspólnoty chrześcijańskie, złożone z pierwotnych miesz-

kańców tego kraju, mogły przetrwać i pozostać u siebie, bo bardzo wielu z nich zostało zmuszonych do ucieczki. Na koniec zaśpiewał pieśń w języku aramejskim, liturgicznym języku kościoła chaldejskiego, języku którym posługiwał się sam Jezus.

Po zakończeniu modlitwy i błogosławieństwie głos zabrała jeszcze przewodnicząca Małopolskiego Oddziału Ligi Muzułmańskiej w Polsce, Anetta Dziedzic. Wyraziła przekonanie, że skoro, chrześcijanie i muzułmanie, wierzymy, że Bóg jest jeden, to choć inaczej, wierzymy w tego samego Boga.

Drugą część spotkania w UPJPII rozpoczęło modlitwą, najpierw odśpiewanym po arabsku fragmentem Koranu, następnie aramejskim *Ojcze nasz*.

Rozmowę z Janiną Ochojską prezesem fundacji PAH na temat „Czy muzułmanin jest moim bliźnim” poprowadził redaktor Janusz Poniewierski. Mówiono o właściwej człowiekowi potrzebie czynienia dobra dla innych. Konflikty rodzą wiele zła, odbijając się negatywnie na naszym życiu. Trzeba przezwyciężyć sztucznie podsycany lęk i szkodliwe stereotypy na temat muzułmanów. Przypomniano, że to z rąk europejskich terrorystów, w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych XX w. zginęło więcej ludzi niż obecnie i że jedynym w ostatnich czasach aktem terroru w Polsce było podpalenie, przed trzema laty, meczetu w Gdańsku.

Wobec tego co się dzieje, wszelkich dokonujących się na świecie okrucieństw, niezbędny jest dialog z muzułmanami, w przeciwnym razie będzie się nakręcać spirala zemsty, co grozi wielką wojną.

My, chrześcijanie w Polsce, potrzebujemy rzetelnej wiedzy na te tematy.

Na koniec wywiązała się dyskusja, zebrano też składkę na pomoc dla ofiar konfliktów.

Anna Urbańczyk

„Brat, przyjaciel, papież”

W ostatni **czwartek 2 lutego** oglądaliśmy film „Brat, przyjaciel, papież”.

Film opowiada o Papieżu Seniorze Benedykcie XVI. O jego życiu i rodzinie opowiadają koleżanki, koledzy szkolni, brat Georg i Arcybiskup Senior diecezji opolskiej Alfons Nosol. Poznajemy życie jego rodziny związanej z kościołem i młodość z pasją.

Poznajemy też najtrudniejszy okres jego życia, zderzenie się religijnego młodzieńca z brutalną ideologią nazistowską podporządkowującą wszystkich swej wizji świata. W 1939 roku wstępuje do niższego seminarium ale jego edukacja szybko zostaje przerywana. Na podstawie ówczesnego obowiązku zostaje w 1941 roku członkiem Hitlerjugend a następnie w 1943 roku wcielony do Wehrmachtu. Nie zostaje wysłany na front lecz pełni służbę przy ochronie fabryk i lotnisk.

Tuż przed końcem wojny dezertuje, a po zajęciu części Niemiec przez Amerykanów, znajduje się krótko w obozie jenieckim. W 1945 roku wraz z bratem Georgiem wstępuje do seminarium duchownego w Freising. Na kapłanów zostali obaj wyświęceni w Monachium 29.czerwca 1951 roku. Rozpoczyna pracę naukową, doktorat uzyskuje w 1953 roku na podstawie pracy „Ludzie i Dom Boży w doktrynie św. Augustyna”. W 1957 roku habilituje się a rok później zostaje profesorem kolegium we Fryzyndze. Wykłada teologię w Bonn, Munster, Tybindze i Ratyzbonie. W 1977 roku przez papieża Pawła VI zostaje mianowany arcybiskupem Monachium i Fryzyngii a następnie kardynałem.

Pierwszy raz odwiedza Polskę w 1977 – jako arcybiskup Monachium był członkiem delegacji episkopatu Nie-

miec, która przyjechała na Dolny Śląsk. W 1979 towarzyszył Janowi Pawłowi II podczas pierwszej pielgrzymki do Polski. W dniach 11–12 września 1980 był członkiem delegacji episkopatu Niemiec, która na Jasnej Górze spotkała się z prymasem Polski Stefanem Wyszyńskim. 31 maja 1981 roku już jako kardynał brał udział w Warszawie w uroczystościach pogrzebowych prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego. Otrzymał doktorat honoris causa na KUL (1988 r.) oraz na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu (2000 r.).

Po śmierci Św. Jana Pawła II 19 kwietnia 2005 roku zostaje wybrany 265 papieżem. Nie spodziewał się tego, lecz jak mówi „przyjmuje tę decyzję z pokorą”.

Głównym tematem jego teologii był „Bóg jako miłość”. Znalazło to wyraz w jego licznych publikacjach książkowych i ogłoszonych Encyklikach :

- Deus Caritas est (Encyklika o Bożej miłości) w 2005 roku.

- Caritas in veritate (Encyklika o katolickiej nauce społecznej, rozwoju ludzkim w miłości i prawdzie) w 2009 roku.

W dniach 25 - 28 maja 2006 roku odbył Pielgrzymkę do Polski. Był w Warszawie na Jasnej Górze, w Krakowie, Wadowicach, Kalwarii Zebrzydowskiej i w obozie Auschwitz- Birkenau. Mieliśmy wówczas okazję gościć go na krótką chwilę w Klasztorze Sióstr Norbertanek.

Film kończą niezwykle przejmujące sceny z jego wizyty w obozie śmierci. Modlitwa i milczenie wobec tragedii milionów zamordowanych w tym miejscu.

Film zmusza do refleksji nad losami człowieka w totalitarnym systemie i działaniem Ducha Świętego powierzającego kardynałowi Ratzingerowi kierowanie Kościołem po Świętym Janie Pawle II.

Myślę ,że warto poznać bliżej dorobek i myśli Benedykta XVI.

Andrzej Skrzyński

PS. „Brat, Przyjaciel, Papież” film dokumentalny zrealizowany w 2011 roku, a więc jeszcze podczas pontyfikatu Benedykta XVI dla Redakcji Audycji Katolickich TVP, przy wsparciu Fundacji Gościa Niedzielnego. Był bezpłatnym dodatkiem do Gościa Niedzielnego w 2013 roku.

Bł. Jordan z Saksonii zakonnik, prezbiter

Jordan jako pierwszy zredagował i opublikował konstytucje zakonne. Papież Grzegorz IX miał tak wielkie zaufanie do zakonu, że z jego właśnie szeregów mianował pierwszych inkwizytorów dla krajów i państw Europy celem obrony wiary. Bł. Jordan opisał żywot św. Dominika Guzmana (wydany po polsku jako *Książeczka o początkach Zakonu Kaznodziejów*), jest on niezwykle cennym źródłem wiedzy o powstaniu i pierwszych latach Zakonu Kaznodziejskiego oraz o jego Założycielu.

Jordan kierował zakonem z wielką łagodnością, a dzięki świętości swojego życia i szczególnemu darowi słowa, ogromnie go rozszerzył. Troszczył się także o wykształcenie zakonników. Był świetnym kaznodzieją. Miał poważny udział w misji dominikanów do Maroka i do Pieczyngów.

Podczas podróży z wizytacji klasztorów w Prowincji Ziemi Świętej okręt, którym płynął późniejszy błogosławiony rozbił się na wybrzeżu syryjskim, w zatoce Pamfilii w Małej Azji i Jordan utonął, był to rok 1237. Papież Leon XII zatwierdził kult, oddawany mu od dawna w Zakonie Kaznodziejskim (1826). Jego śmiertelne szczątki znaleziono i pochowano je w konwencie św. Jana w Akce (Izrael).

Opr. Jadwiga Konstantynowicz

Anioł Pański 5 luty 2017

W ubiegłą niedzielę liturgia proponowała nam tak zwane Kazanie na Górze zawarte w Ewangelii św. Mateusza, a w nim „słowa Jezusa opisujące misję Jego uczniów w świecie (por. Mt 5,13-16). Używa On obrazu soli i światła, a Jego słowa są skierowane do uczniów w każdym czasie, także i do nas.

Jezus zachęca nas, abyśmy byli odbiciem Jego światła, poprzez świadectwo dobrych uczynków. Mówi: «Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie» (Mt 5,16). Słowa te podkreślają, że można nas rozpoznać jako prawdziwych uczniów Tego, który jest światłością świata, poprzez nasze dzieła. Rzeczywiście, to przede wszystkim nasze zachowanie - na dobre i na złe - pozostawia ślad w innych osobach.

Mamy zatem zadanie i odpowiedzialność za otrzymany dar: światła wiary, które jest w nas za pośrednictwem Chrystusa i poprzez działanie Ducha Świętego, nie powinniśmy zatrzymywać tak, jakby było naszą własnością. Jesteśmy natomiast powołani by sprawić, aby jaśniało ono w świecie i dawać je innym poprzez dobre uczynki. Jakże bardzo świat potrzebuje światła Ewangelii, które przemienia, uzdrawia i zapewnia zbawienie tym, którzy je przyjmują! Światło wiary, kiedy dajemy je innym nie gaśnie, ale się umacnia. Może go natomiast zabraknąć, jeśli nie umacniamy go miłością i dziełami miłosierdzia. W ten sposób obraz światła, spotyka się z obrazem soli. Ewangelia, mówi nam bowiem, że jako uczniowie Chrystusa, jesteśmy «solą ziemi» (w. 13). Sól jest elementem, który nadając smak, zachowuje żywność od zmiany i zepsucia - w czasach Jezusa nie było lodówek! -. Zatem misją chrześcijan w społeczeństwie jest nadawanie

«smaku» życiu poprzez wiarę i miłość, które dał nam Chrystus, a jednocześnie, oddalanie zanieczyszczających bakcyli egoizmu, zazdrości, oszczerstwa i tak dalej. Te bakcyle niszczą tkankę naszych wspólnot, które przeciwnie powinny jaśnieć jako miejsca gościnności, solidarności i pojednania. Aby wypełnić tę misję, trzeba abyśmy sami jako pierwsi byli wolni od niszczącego zwyrodnienia wpływów światowych, sprzecznych z Chrystusem i Ewangelią.

A to oczyszczanie nigdy się nie kończy, trzeba jej dokonywać nieustannie. Każdy z nas jest powołany do bycia światłem i solą, we własnym środowisku życia codziennego, trwając w realizowaniu zadania odrodzenia rzeczywistości ludzkiej w duchu Ewangelii i w perspektywie królestwa Bożego. Niech nas zawsze wspomaga pomoc Najświętszej Maryi Panny, pierwszej uczennicy Jezusa i wzoru dla wierzących, którzy codziennie przeżywają w historii swoje powołanie i misję. Niech Nasza Matka pomoże nam, byśmy zawsze pozwalali się oczyszczać i oświecać przez Pana, aby stać się z kolei «solą ziemi» i «światłem świata».

Po modlitwie Anioł Pański papież przypomniał, że tego dnia obchodzony był we Włoszech Dzień Obrony Życia, którego tematem były słowa: „Kobiety i mężczyźni w obronie życia śladami św. Teresy z Kalkuty”. Matka Teresa mówiła: „Życie jest pięknem, należy je podziwiać; życie jest życiem, trzeba go bronić!”. Na koniec, jak zwykle Ojciec św. życzył smacznego obiadu i bardzo prosił o modlitwę.

Na podstawie: <http://niedziela.pl/>
Módlmy się również w jego intencjach.

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Krakowska Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna poinformowała o śmierci Tadeusza Malaka. Wybitny aktor, reżyser i profesor przegrał długą walkę z ciężką chorobą. Mistrz słowa i wybitny interpretator poezji był nieocenionym pedagogiem i autorytetem dla wielu podopiecznych PWST w Krakowie. Tadeusz Malak zmarł 26 stycznia 2017 roku w wieku 83 lat, po długiej walce z chorobą. Był wybitnym aktorem, reżyserem, wieloletnim pedagogiem, a także prorektorem PWST w latach 1996 - 1999. Malak wyreżyserował wiele przedstawień w Teatrze Rapsodycznym, Starym Teatrze, Teatrze STU oraz w Teatrze Telewizji. Występował na scenie Teatru Rapsodycznego, Teatru im. J. Słowackiego, Starego Teatru w Krakowie m. in. w słynnych inscenizacjach Andrzeja Wajdy „Biesy”, „Z biegiem lat, z biegiem dni...” i Konrada Swinarskiego: „Dziady”. Tadeusz Malak był także autorem wielu publikacji, poświęconych teatrowi. Napisał książkę „Teatra Jednego Aktora”. Był twórcą i realizatorem spektakli i wydarzeń artystycznych Krakowa, takich jak Teatr w Barbakanie, Teatr na Wozie, Teatr Zaczarowanej Dorożki, „Wyspiański’98”, „Odprowa posłów greckich” na dziedzińcu Collegium Maius UJ, „Ja jestem Żyd z Wesela”, „Igrce rybałtowskie”, „Tryptyk Stanisławowy” w Katedrze na Wawelu.

JEST:

- Na tropie utraconego dzieła. Gdzie jest tryptyk Jana Matejki? Tryptyk Jana Matejki „Królowa Korony Polskiej” znalazł się na ministerialnej liście polskich dzieł zagrabionych podczas wojny. Według informacji „Rzeczpospolitej” trop prowadzi do jednej ze stolic europejskich. Tryptyk to wyjątkowy obraz w twórczości Jana Matejki? Obrazy o tematyce religijnej nie są częste w twórczości artysty. W sumie powstało ich około 20. Ale elementy religijne występują praktycznie w jego każdej dużej kompozycji historycznej. Malarz wierzył, że wszystkie wydarzenia są uzależnione od bożej opatrzności. Matejko swoje obrazy religijne dedykował konkretnym osobom. „Królowa Korony Polskiej” była darowana profesorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego Stanisławowi Tarnowskiemu. Matejko cenił profesora Tarnowskiego i jego rodzinę. Jako dyrektor Szkoły Sztuk Pięknych był z nimi zaprzyjaźniony. W tamtych czasach artyści w dowód sympatii wręczali swoje obrazy. Obaj byli głęboko wierzący, stąd zapewne tematyka dzieła, które trafiło do prywatnych zbiorów Stanisława Tarnowskiego. Obraz powstał w 1888 r. Jest niewielkich rozmiarów, łatwy do przemieszczenia. Część środkowa ma 79 na 62 cm, lewe skrzydło - 78 na 26 cm, prawe skrzydło - 78 na 26 cm. Na obrazie widzimy procesję odbywającą się w prezbiterium katedry wawelskiej. W środkowej części tryptyku umieszczono Madonnę z Dzieciątkiem. Są tam też święci oraz postacie polskiej historii, m.in. św. Wojciech, św. Stanisław i bł. Józef Kuncewicz. Tryptyk publicznie pokazywany był tylko raz - w 1915 r. w Wiedniu. Potem do wojny prawdopodobnie wisiał w pałacu Tarnowskich przy ul. Szlak w Krakowie. W kwietniu 1942 r. władze okupacyjne przejęły pałac na potrzeby dowództwa Hitlerjugend. Tutaj znana nam historia obrazu się urywa. Ile dziś jest wart zaginiony tryptyk? Antykwariusze spekulują, że jego cena może osiągnąć nawet 8 mln zł.

- Krakowska Orkiestra Kameralna św. Maurycego zaprasza na koncert muzyki klasycznej z udziałem wybitnych solistów w zabytkowym kościele św. Piotra i Pawła. Koncerty odbywają się w środy, piątki, soboty i niedziele o godzinie 20.00. W programie: A. Vivaldi Cztery Pory Roku Złota kolekcja: Grieg, Vivaldi, Chopin, Bach, Mozart, Handel, Czajkowski. Członkowie Krakowskiej Kameralnej Orkiestry św. Maurycego są absolwentami Akademii Muzycznej w Krakowie. Swoje umiejętności szlifowali także na kursach mistrzowskich i w najlepszych uczelniach całej Europy, m.in. w Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, Universität für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu i University of Music and Dramatic Arts Mozarteum w Salzburgu. Występowali na wielu festiwalach, w tym podczas Festiwalu Muzyka w Starym Krakowie, Festival Maggio Musicale di Firenze oraz Summer Music Festival w Pradze. Są też laureatami licznych konkursów.

- Koncerty Chopinowskie w Wierzyńku. Etiudy, nokturny, mazurki i polonezy Fryderyka Chopina, a także dzieła kompozytorów jemu współczesnych: Liszta, Mendelssohna czy Schumanna, wykonywane przez utalentowanych polskich artystów w Sali Renesansowej legendarnej Restauracji Wierzynek. Istnieje możliwość wykupienia biletu na koncert wraz z kolacją. Koncerty odbywają się w miesiącach: styczeń-marzec 2017: piątki, soboty, niedziele, o godz. 19.00. Bilety: 60/40 zł, VIP (koncert+kolacja) 220 zł.

BĘDZIE:

- W Muzeum Armii Krajowej można oglądać wystawę *Taniec wśród mieczów*. Polski personel medyczny na Pawiaku w okresie okupacji niemieckiej 1939-1944 przygotowaną przez Muzeum Niepodległości w Warszawie. „W okresie okupacji niemieckiej 1939-1944 na Pawiaku, wówczas więzieniu śledczym hitlerowskiego gestapo, funkcjonowały dwa szpitale, na oddziałach męskim i kobiecym. Zatrudniony w nich polski personel medyczny, rekrutujący się zarówno spośród więźniów, jak i osób przychodzących z wolności, starał się we wszelki sposób pomagać osadzonym. Członkowie pawiackiej służby zdrowia wypełniali podwójną rolę. Z jednej strony starali się nieść pomoc medyczną więźniom, natomiast z drugiej wypełniali zadania żołnierzy podziemia. Oba szpitale stanowiły ośrodki zorganizowanej działalności konspiracyjnej. Dzięki między innymi ofiarności, poświęceniu i odwadze osobom w charakterystycznych białych fartuchach udało się uratować wielu ludzi. Usiłując ocalić życie innych, sami jednocześnie ryzykowali najwięcej. Stąd, jak to określiła jedna z lekarek - więźniarek dr Anna Czuperska, służba polskiego personelu medycznego na Pawiaku była <tańcem wśród mieczów>. Celem wystawy <Taniec wśród mieczów> jest przybliżenie heroicznej postawy pawiackiego personelu medycznego. Główny środek przekazu stanowią plansze wraz z tekstem oraz odnoszącymi się do niego fotografiami. Na nich przedstawiona jest w sposób kompleksowy historia funkcjonowania pawiackich szpitali oraz kluczowe aspekty działalności osób w białych fartuchach” Ekspozycję w Muzeum Armii Krajowej uzupełniają muzealia wypożyczone z Muzeum Farmacji CM Uniwersytetu Jagiellońskiego.

- Polski Fundusz Rozwoju (PFR) sfinansuje powstanie Trasy Łągiennickiej w Krakowie. Inwestycja dotyczyć będzie wewnętrznej części obwodnicy. 4 km nowoczesnej Trasy Łągiennickiej będą kosztować prawie miliard złotych. Obwodnica ma zmniejszyć ruch w mieście, a także wspomóc walkę ze smogiem. W ramach inwestycji powstanie nowoczesna arteria o długości ok. 4 km, łącząca istniejącą ulicę Grota-Roweckiego z węzłem ulic Witosa, Halszki i Beskidzkiej. Projekt przewiduje wybudowanie dwóch jezdni z trzema pasami ruchu oraz torów tramwajowych. Budowa trasy ma się przyczynić do odciążenia ruchu drogowego w samym centrum Krakowa, a także ma połączyć z sobą południowe dzielnice, co przełoży się na zmniejszenie emisji spalin. Harmonogram zakłada rozpoczęcie prac budowlanych w 2017 oraz ich zakończenie w 2020 roku.

- W 2017 roku przypada 400. rocznica narodzin charyzmatu św. Wincenciego a Paulo. Dokładnie 25 stycznia 1617 r., w święto Nawrócenia św. Pawła apostoła, Wincenty wygłosił kazanie o spowiedzi generalnej i to wydarzenie stało u podstaw wszystkich dzieł, jakie zrodziły się z duchowości Założyciela księży misjonarzy i siostr miłosierdzia. Jako duchowi synowie św. Wincenciego a Paulo pragną, aby nadchodzący rok był szczególnym czasem dziękczynienia za osobę i dzieło naszego założyciela, jak również za 400 lat działalności księży misjonarzy w służbie ubogim. Jedną z form świętowania Jubileuszu 400-lecia Charyzmatu św. Wincenciego a Paulo będzie okolicznościowa wystawa pt. Realizacja powołania w Rodzinie Wincentyńskiej. Pragniemy poprzez nią przybliżyć różnorodną działalność Rodziny Wincentyńskiej, ze szczególnym uwzględnieniem posługi Zgromadzenia Księży Misjonarzy i Sióstr Miłosierdzia. Na wystawie prezentowane są następujące zagadnienia: ewangelizacja wsi i miasteczek (misje ludowe), formacja duchowieństwa (seminaria diecezjalne, Konwikt Teologiczny w Warszawie), formacja młodzieży (Małe Seminarium), troska o dzieci i młodzież potrzebującą (Zakład Ks. Siemaszki, ochronki), troska o chorych i potrzebujących (posługa w szpitalach, domach opieki, odwiedzin w domach).

Opr. Felicja Niedzielska

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

"Kiedy w początku swego życia zakonnego, zaraz po nowicjacie, zaczęłam ćwiczyć się szczególnie w pokorze, a więc nie wystarczyły mi same upokorzenia, które Bóg dopuszczał na mnie, ale sama ich szukałam i w nadmiernej gorliwości przedstawiłam się nieraz przełożonym taką, jaką w rzeczywistości nie byłam i o takich nędzach pojęcia nawet nie miałam. Jednak po niedługim czasie, Jezus dał mi poznać, że pokora jest tylko prawdą. Od tej chwili zmieniłam swe zapatrywanie idąc wiernie za światłem Jezusa.

Poznałam, że jeżeli dusza jest z Jezusem, On jej nie pozwoli błędzić". (Dz. 1503)

Parafialny Klub Salwator

zaprasza na kolejne spotkanie z cyklu

"Tajemnice krakowskich kościołów".

Tym razem odwiedzimy oo. Albertynów przy ul. Krakowskiej 43 w czwartek **16 lutego o godz. 16.** Zbiórka przy obiedzie oo. Albertynów.

Zapraszamy.

6. NIEDZIELA ZWYKŁA

(Mt 5, 17-37)

W dzisiejszej ewangelii Pan Jezus dokonuje m.in. specyficznej interpretacji przykazania „Nie cudzołóż”. Mówi, że grzechem jest nie tylko cudzołóstwo *par excellence*, ale także pożądliwe spojrzenie na kobietę (dokładnie chodzi o spojrzenie z zamiarem pożądania). Zatem istnieje coś takiego jak grzech pragnienia, nie tylko czynu. Przykazanie szóste jest tutaj przykładem, by pokazać, że rzeczywistość grzechu zaczyna się w ludzkim sercu; w życiu wewnętrznym człowieka. To my decydujemy się na grzech. Mamy więc wybór: albo grzech albo szczęście.

ks. Tomasz Gętlek

Z serwisów informacyjnych

W ciągu kwartału polscy emigranci wysyłają do Polski prawie 4,3 mld zł. Najwięcej z tych pieniędzy przelewają w poniedziałki. Polacy z Wielkiej Brytanii chętnie przysyłają pieniądze także w piątki, a z Norwegii w czwartki.

1 stycznia 2017 r. w Watykanie została utworzona nowa dykasteria – ds. Integralnego Rozwoju Człowieka. Kieruje nią kard. Peter Turkson. Łączy ona w sobie dawne Papieskie Rady „Iustitia et Pax”, „Cor Unum”, Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących oraz Duszpasterstwa Służby Zdrowia. W nowej dykasterii, pozostającej ciągle w fazie tworzenia, jedna z sekcji znajduje się bezpośrednio pod nadzorem Ojca Świętego. Chodzi tu o komórkę dotyczącą spraw migrantów i uchodźców. Odpowiedzialni za nią ojcowie Fabio Baggio i Michael Czerny omawiają wszystko z Papieżem i otrzymują instrukcje bezpośrednio od niego.

Ze względów formalno-prawnych Caritasowi nie udało się przekazać do Libanu mobilnej kliniki, czyli karetki przeznaczonej do pomocy medycznej dla uchodźców. Krakowska Caritas zakupiła ją za środki m.in. z licytacji pamiątek po ŚDM. Jako powód podano to, że samochody z silnikami diesla nie są rejestrowane w Libanie. W związku z tym karetka trafi do Syrii, wraz z następnym transportem wojakowym.

W sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach 26-27 lutego odbędzie się drugie spotkanie formacyjne misjonarzy miłosierdzia. Kapłani, którym w Roku Miłosierdzia papież udzielił specjalnych przywilejów będą dyskutować o ich dalszej posłudze dla wspólnoty wiernych. Spotkanie inicjuje Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Nowej Ewangelizacji. Duchowni omówią m.in. sposoby zaangażowania w organizację i promocję ustanowionej przez papieża na 33. Niedzielę Zwykłą - „Niedzieli ubogiego”.

Prezydent Andrzej Duda powołał nowego dowódcę generalnego rodzajów sił zbrojnych – został nim

obecny dowódca 11 Lubuskiej Dywizji Kawalerii Pancernej w Żaganiu gen. dyw. Jarosław Mika.

W Krakowie gościła delegacja organizatorów Światowych Dni Młodzieży Panama 2019. Chcą skorzystać z polskich doświadczeń w przygotowaniu tak dużego wydarzenia. Do Krakowa przyjechali: przewodniczący Komitetu Organizacyjnego ŚDM Panama 2019 abp Jose Domingo Ulloa, ks. Romulo Aguilar, koordynator generalny przygotowań oraz Victor Chang, sekretarz generalny komitetu. Abp Ulloa powiedział: – Chcemy pokazać pielgrzymom: rytm, smak i radość, bogactwo naszej kultury, różnorodność religii i współpracę między nimi. 34. Światowe Dni Młodzieży odbędą się w Panamie między 22 a 27 stycznia 2019 r. Poinformował, że 17 lutego zostanie zamknięty konkurs na hymn i logo ŚDM 2019. Organizatorzy chcieliby je zaprezentować w Niedzielę Palmową 9 kwietnia podczas mszy św. na placu św. Piotra, gdy młodzież z Polski przekaże symbole ŚDM delegacji z Panamy.

MGK

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

12 II 2017 r.

1. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

we wtorek – ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH CYRYLA, MNICHA I METODEGO, BISKUPA. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

2. W przyszłą niedzielę na mszy św. o godz. 9.00. odbędzie się uroczystość przyjęcia i pobłogosławienia nowych członków Bractwa św. Anny w parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie.

3. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Ryszard Dobosz

Moje miasto

Czy znasz takie miasto
Gdzie smok ogniem ziele
A przeszłość z przyszłością się splata?
Gdzie w setkach budowli
Spisane są dzieje
A miejsce to pępkiem jest świata

Czy kochasz to miasto
Gdzie ulic tak wiele
I wszystkie na Rynek prowadzą?
Gdzie górę nad rzeką
Nazwano Wawelem
Gołębie nikomu nie wadzą?

Czy chcesz mieszkać w miejscu
Co kipi młodością
A jednak jest nieco zaspane?
Gdzie sztuka z nauką
Współżyją z godnością
A miasto jest zaczarowane?

Różności z przeszłości i teraźniejszości

12 lutego

1267 – Założono miejską szkołę parafialną przy kościele św. Marii Magdaleny we Wrocławiu.

1784 – W obecności króla Stanisława Augusta Poniatowskiego nadworny chemik i mineralog królewski Stanisław Okraszewski dokonał w Warszawie udanej próby wypuszczenia w powietrze balonu wypełnionego wodorem.

1884 – Amerykanin Lewis Waterman opatentował wieczne pióro.

1924 – Premiera Błękitnej rapsodii George'a Gershwina.

1958 – W klinice Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. Wiktor Bross wykonał pierwszą w Polsce operację na otwartym sercu.

13 lutego

1503 – Koło włoskiego miasta Barletta stoczono turniej rycerski, w którym 13 Włochów pokonało w pojedynkach 13 Francuzów. Turniej zorganizowano po obraźliwych słowach pod adresem Włochów francuskiego księcia Charlesa de la Motte.

1980 – PKP wycofały z użytku ostatni parowóz Pt31.

14 lutego

1901 – Uruchomiono wodociągi miejskie w Krakowie.

1946 – Na Uniwersytecie Pensylwanii został zaprezentowany komputer ENIAC, zbudowany w latach 1943-1945 przez Johna P. Eckerta i Johna W. Mauchly'ego.

15 lutego

1867 – W Wiedniu odbyło się premierowe wykonanie chóralne walca Nad pięknym modrym Dunajem Johanna Straussa (syna).

1927 – Radio Kraków jako drugie w kraju rozpoczęło nadawanie programu.

16 lutego

1358 – W Sieradzu przywódca konfederacji wielkopolskiej Maciej Borkowic złożył przysięgę wierności królowi Kazimierzowi III Wielkiemu. W tekście przysięgi po raz pierwszy pojawiło się słowo Rzeczpospolita, na określenie Korony Królestwa Polskiego.

1848 – Odbył się ostatni paryski koncert Fryderyka Chopina.

1941 – W londyńskim piśmie Wiadomości Polskie, Polityczne i Literackie ukazał się pierwszy fragment poematu Kwiaty polskie Juliana Tuwima.

17 lutego

1753 – Charles Morrison przedstawił w brytyjskim czasopiśmie „Scots Magazine” pierwszy projekt telegrafu elektrycznego.

1834 – We Lwowie odbyła się prapremiera Zemsty Aleksandra Fredry.

1960 – Zostały ustanowione: Medal za Długoletnie Pożycie Małżeńskie i Medal za Ofiarność i Odwagę.

18 lutego

1386 – Odbył się ślub Jadwigi Andegaweńskiej z Władysławem II Jagiełłą.

1979 – Jedyny raz w historii na Saharze (w południowej Algierii) odnotowano opady śniegu.

Opr. Maria Teresa Michalska